

Director: SIMION MICLEA
 Redacția și administrația:
 ARAD, Str. V. Goldiș No. 5
 Telefon: 1678
 Inreg. la Trib. Arad S. III. No. 22,938
ABONAMENTE:
 In oraș: 150 lei anual
 In județ: 120 lei anual
 Pentru: instituțiuni publice, societăți industriale și comerciale, întreprinderi și firme: 1000 lei anual.

Coliul Națiunii

Fiecare amănunt, de-acum înainte țârește în inimile cernite, reate pe care dragostea lor reză să o înțeleagă pe deplin: Regina Maria nu mai este printre

mai mult decât o pietate ancă, e mai mult decât o amin-discutabilă a unei imagini orabile, e mai mult decât un atiment de recunoștință pentru sage servicii, în această durere arzătoare, care a cuprins toată ținea, în fața chinului și a rții Reginei Maria...

Pentru că în fața națiunii, Ea a reprezentat numai misiunea care a investit-o destinul, nu ost numai un suveran vigilent, mai un soldat viteaz, sau nu o iubire fără de margini, sau mai spirit de sacrificiu... Ea a rupal, cu o intensitate supra nească, în aspectul ei de in- în dăruirea ei generoasă, sen- tețele aflate la însăși isvoa- e vieții ce fac cu putință nein- ata și istovitoare luptă prin e străbatem amenințările și aduințele anilor hărăziți.

Pentru poporul român nu a utat imagine mai pură și mai arată a curajului și a speran- înălțată în zilele cele mai si- strate ale restriței. A fost un oc în mijlocul naufragiului, a un surăs în toiul lacrimilor, astă apariție plâpândă și ma- uoasă a unei luminoase femei, orată din legendele copilăriei, priviri cari dau puteri și cu unul voinței strălucind pe frun- ei de eroină, printre batali- ele noastre secrete, printre ge- ațiile o clipă copleșite de ma- incercare a focului. Sufletul a luminat printre flăcări, virtu- Ei s'au născut cu războiul, cu angerea cu moartea.

în mintea noastră, printre chi- tile cari o populează, Regina aia a stat dreaptă și vibrantă un îndemn irezistibil, cum stă ica marmoră a Victoriei, prin- celelalte statui. De aceea, gân- astăzi respinge vestea morții și nu vrea să-și înțeleagă usul și toată viața rămasă în se răsvarțește că Acea care negat evidența și ne-a deschis, ntre ruini, drumul Istoriei arme acum palidă și tăcută ntre florile umilei soarte a tu- tor muritorilor.

Regina Maria și orbii de războiu

„Trebuie să facem ceva pentru orbii de războiu. Nu mai am nici un ban, toate fondurile Mele s'au secăt. Mai am o singură nădejde: prietenii mei din America!”

Regina Maria ședea cufundată într'un jilț din camera El de lucru dela Peșor, când îmi spunea aceste cuvinte. O rază de soare, ce pătrun- dea prin fereastră, se oprise în părul ei auriu și, pentru o clipă privind-o,

Regina Maria în ziua încoronării

am avut viziunea unei sfinte coborite pe pământ, al cărui cap era încon- jurat de o aureolă dumnezeiască

Și pentru a accentua și mai bine, repetă: „Trebuie să facem ceva pentru orbii de războiu, pentru că nimic nu poate să fie mai groaznic decât să trăiești într'o lume pe care ai cunoscut-o și pe care ochii nu o mai pot vedea”.

„Să te fi născut orb e cu totul altceva decât să fi avut ochii și să pierzi vederea”.

Am putut înțelege și mai bine cuvintele Reginei Maria, pentru că odinioară, cândva pe frontul de luptă un obuz ce explodase lângă mine, mă lăsase fără vedere pentru un foarte scurt timp, ce mi se păruse totuși atunci, o eternitate.

Regina Maria vorbindu-mi mie, se adresa către cel cărora prin mine le trimitea această regească chemare, ca să O ajute în opera de caritate ce făcea pentru acei răniți de războiu, români, care pierduseră sublima facultate a vederii.

Poate, dintre toate operile de caritate ale Reginei Maria, aceasta a fost cea mai puțin cunoscută și cea mai greu de realizat. Gândurile tu-

turor se îndreptaseră către răniții de războiu, însă numai Regina Maria singularizase pe orbi cu tragică problemă, care trebuia grabnic și deosebit rezolvită. Aș vrea și poate cândva vom putea regăsi scrisorile, pe care le-a trimis marilor jilantropi de peste ocean, ca: Samuel Hill din Seattle, William Nelson Cromwell din New-York, sau Alma de Bretville-Sprecke din San Francisco, scrisori în care, cu accente de sublimă îndușoare, Regina Maria descria soarta groaznică a orbilor noștri de războiu și cerea un ajutor pentru ei.

Din fericire, și numai grație acestor eforturi regale, inimi generoase au răspuns apelului Reginei Maria. În fruntea lor se înscrie numele lui William Nelson Cromwell, mare prieten al Suveranei și al României. Dela el, Regina Maria a obținut tipografia pentru orbii ce se va instala la Cluj și de binefacerile cărora vor beneficia și ce, care s'au născut fără vedere, ca și acel care au pierdut-o în războiu.

Celor, care O ajutau în operile El de binefacere, Regina Maria știa să le fie recunoscătoare, cu gesturi adevărat regale. După dorința și cu înaltul El sprijin o piață din București poartă numele de William Nelson Cromwell, mecenatul american, primul care a răspuns la chemarea Reginei Maria, pentru ajutorarea orbilor noștri și mai ales a celor de războiu.

Regina noastră mult iubită, Regina care ne-a mângâiat frunțile ostentile în zilele MARELUI RĂZBOIU, Regina care a suferit cu noi în zilele de băjenie și care s'a bucurat cu noi în clipele de isbândă și-a închis astăzi ochii pentru totdeauna.

Sufletul El s'a ridicat acolo unde nu mai este nici întristare și nici durere, ci numai odihna de veșt.

Orbii noștri de războiu, ca și toți orbii, cari nu-l văzuseră chipul, astăzi în întunerecul minții lor O văd, O văd mai luminoasă ca ori- când, așa cum O vedem toți și cel ce vor veni după noi: mare și bună, pentru toți și pentru ei!

Dimitrie Dem. Dimăncescu

Nemai văzui de estin
Prețuri fixe extrem de scăzute

la MUZSAY

magazin de modă hărbătească
(vis-a-vis de Teatrul Orășenesc)

Măsca

Ilie Jidovu în loc să primească cu bucurie felicitările de ziua sa, a început să injure pe toți acei cari l au felicitat pe motiv că nu și-a schimbat încă numele și la Monitorul oficial.

Numai un dascăl a tras un deț de rachiu dăpă, iel.

Ce zici Pipaci rău te-ai păcălit cu ziua lui Ilie Jidovu.

Pâncota

— Un spectaculos match de box — categoria dificilă — a fost disputat în zilele acestea, la un restaurant din Pâncota. O persoană sanitară prin excelență ajutat de niște „pșicheri” — a concurat pentru titlul pâncotan, la aceasta categorie — simultan — cu niște persoane cari ocupă locuri „conducătoare” în lumea vehiculelor...

Rezultatul: un „gurbli” regăsit, un frac autopsiat cu măiestrie și a doua zi, amintiri nu tocmai duloase.

Șiria

Prefinsul domn din Șiria care — voiajează zilnic la Pâncota și deci prin natura lucrurilor și la vesela văduvă (de paie) dela colnele pâncotane, a primit un aviz destul de neplăcut și telefonic, dela maestrul șef al colnei și lucrărilor aparținătoare (?) că l se vor rupe șelele plus picioarele, dacă va mai reveni (chiar cu intențiile platonice de acum).

Societatea Morgan și-a exprimat condolențele, reprezentată fiind de Fritz IV telefonicul...

Nădlac

Dacă fostul subprimar din timpurile libere nu pleca cu cocia la ogoare, cu puil friptii și leguța cu vin ca să-și aline sufletul pe iarbă verde unde a găsit-o și pe dânsa dormind, noi nu știam nimic, dar gura lumii pământul o astupă.

Monseniorul Gutman într-o seară târziu în compania mai multora, a avut satisfacția să ridice de coadă în sus o pisică — Să fi văzui cum îi scăpărau ochii privind-o... Frate Gutman ce intenții ai avut cu bietul animal?

Strandul domnilor zilnic este asaltat de multime dilerită — Să vezi frate la „jâmpuri”, de-și lasă gura apă — În zilele trecute când se răcoreau mai multe d-șoare și d-ne, la un moment dat una mai durdulie de statură mică, o luă în glumă, fără să vrea și se lăsă la fund, dar nu vru să iasă decât, când o scoase apa, și avu norocul să fie trasă de păr la mal. De atunci i-a perit pofta domnișoarei de a se mai scălda.

Di perceptor și-o lăsat zusca în pace — Dela un timp îl vedem pe lângă o brutărie — Se înfruptă cu chifle și „jâmișli” dela „Cohu” Dle Vasile înainte de ași face antreul, ai săvârșit tăierea împrejur, cum prescrie talmudul?

Covăsinț

La Hărmiguța, clienții trec liit pe geam ca să consume... băutura, delicatase, etc... La intervalul paharelor beute se predă câte o piesă în două acte la orizontal. Domnul nostru să mai lase cântecul „Tot pe drum”... și mai bine s'ar duce sa-și facă serviciul, și să aplice dacă e cazul, constituția acestor artiști frauduși.

„Contabilului” i-a sosit un colet poștal care conținea o talpă „Dermaita” pentru cca. 5 părechi pingele pentru reînceperea cursei Covăsinț Galșă. Mare surpriza i-a făcut că a găsit în colet și o decizie de numire definitivă în postul de administrator general al serviciului hidraulic al adunării baptiste din loc. Frate, bagă bine de seamă la contor... să nu dai apă prea multă la surori ca să le racești... credința căci nu am vrea să te vedem că-ți dau frații un pașaport cu „dampf” pentru cursa în valea plângerii!!!!

— La cooperativa „Covăsințana” au ținut o ședință sugativă cu bere la kilometru, reprezentanții, corpului didactic și alți reprezentanți din loc. Spre sfârșitul ședinței, înainte ca prezidentul ad-hoc, în persoana Marelui Obâr, care a „jucujii” cele mai multe sticle — să rostască sacramentală formulă de ridicare ședinței, reprezentantul comunei a șters-o englezește spre casă. Prezidentul a constatat lipsa după ce a făcut număratoarea importantului consiliu sugativ și strafulgerat până în fundul rărunchilor, de anumite sentimente altruiste, a luat erolca hotărâre de a începe exploatarea terenului din jurul Cooperativei, prin întunerecul besnă, (fiind ora 2 după masă ante meridian) ca să afie improvizatul loc de odihnă al impegatului nesupus rigidelor discipline ale societății. După ce a sondat cu deamănuntul toate șanțurile din apropierea locului, în sandale și pantaloni noi, prin apa ce da până peste genunchi, a comunicat membrilor că dispărutul a fost dus de puhoiu în canalul „Matca”, și pentru veșnica lui pomenire au început să-i cânte prohodul. Pe urmă au plecat spre casă îngânând aceleași melodii funebre. La cca 5-600 m. stafia înecatului dispărut le leșe înainte așteptând înfârziții cari veneau fiecare pe câte trei cărări către casă. Marele Obâr fiind primul în ori ce ocazie, vede ceva și ochii nu-i cred, începe pipăitul ca să se convingă și după ce a terminat rostește sentința „Tu ești mort de mult” pei din ochii mei Satano! și pleacă mai departe cântând „In veci pomenirea lui”... Și câinii satului cari îl cunoșteau după glas, scoteau niște urlete înfiorătoare. Știau ei de ce...

Fratele „Ghița” a devenit în ultimul timp foarte melancolic, Nu știm de ce cântă uneori așa de trist cu o nostalgie de toamnă înfârziată „Vezi rândunelele se duc”. Noi, cel pușin te-am stătu și am fi de părere să mai aștepi cu pârșul până la toamnă, când vor pleca

toate păsărelele în cărduri nesfârșite spre țările calde și veșnic senine. Și nici atunci nu trebuie să te intristezi că-ți rămân destule... vrăbii și știțifoale. Ce zici?!?...

Igrăș

— Tare mai e supărat unul dela noi pe ploaie: cică-l împiedecă să-și facă meseria prin porumbiștile din jurul satului, meseria la care-l mai trebuie și câte-o nevastă...

— Unul și-a trimis nevasta la oraș să învețe o meserie nouă, dar gurile rele vorbesc că și-a trimis-o nu ca să învețe ea, ci ca să-și poată el practica meseria...

Arăneag

Cică o „autoritate” dela noi din comună a încredințat „frosponțul” comunal lui Roza, ca să-și aducă dela Pâncota marfă în prăvălie. Nu se face treaba astă, dar cu toate aceste am vrea să știm, cine a fost hamalu?

Pecica

— Cea mai nouă amatoare de sporturi este dudui, care după cum se spune, va începe în curând să facă antrenament la „Virtutea”.

— Unul dela noi, fugea Dumincă noaptea pe străzile comunei, strigând în gura mare că arde cimitirul. Dar nu a fost adevărat, căci tipului începuse să-l ardă pământul sub picioare din cauza unei dragoste cam nepotrivită...

— Pentru o seamă de fete, un binevoitor, a comandat un stoc de manuale de bună cuviință aplicată la joc... Oare când vom vedea și rezultatul.

Gurahonț

— Bravul Mși e un lăudăros dar i s'a infundat. Zilele trecute s'a lăudat larăș că face pe cineva „papricaș”. Și cu gândul acesta, a plecat la Șebiş, dar cu trenul următor s'a înapoiat tot plin de sânge și legat la cap. Cineva la întrebă:

— Ce-i cu tine mă?

— Ce să fie? Nimic, nu n'am vrut să-l fac tocmai „papricaș”!... Așa curaj, mai da!

Brad

— Am auzit că pentru un zâmbet al Mărioarei dela ștrec aruncat dela geam, niște băeți s'au luat la bătae. Intervenin Șoactarul ajutat de Clemeninc beligeranții au fost imprăștiți. Mai norocos a fost cel din Băița care deține și astăzi zâmbetul buc lucaș.

— În localitate a sosit un tânăr înarmat numai cu o servietă — veșnic goală — iar ca să aibă succes tipul se laudă că posedă bacalaureatul și că e în perspective de a urma Conservatorul. În realitate, este tâmpilar, în servietă poartă giluituri, iar bacalaureatul l a luat la Vața unde era calfă. Șacum n'are dscăt să urmeze Conservatorul din Hălmagiu dacă mai vrea.

— A fost odată... un băiat și o fată care se iubeau... Poveste scurtă căci socrul și a ciomăgit nora înainte de vreme. De atunci Meda cântă mereu „Ce ști tu ce i dragostea!”

— Cei doi învățători din Junc, îmbrăcați ca doi campioni de tenis și înarmați cu un patefon au coborât la Vaca unde au tras o serenadă sub geamul unei domnișoare. În-

cântată, fata le-a serpit câte o porție de ciuperci, în urma cărora le-a venit cu sifon. Nu știm dacă bureții, sau țuica e de vină.

Hălmagiu

— E cald și acolo unde se poate oamenii fac baie. În Criș sau în Mureș după cum se potrivește. La noi în Criș însă s'a găsit unul mai original, cu sediul cam pe la gară, care face baie nu mai după orele 9 seara, dar nu slugăci întotdeauna cu pereche. Nimic extraordinar, căci omul nostru este un fervent amator al plimbărilor de noapte. Hălmăgenii noștri se miră numai că ce face baie noaptea. Păi să le spunem ziua, omul face baie apoi ese iară seara și se încălzește iară Deci baia n'are nici un rost. Dacă o face seara după orele 9, atunci se răcorește bine și arăcorit se duce și se culcă și doarme ca puțul...

Vărfurile

Pe valea Lazurilor se fac o seamă excursii în cursul cărora o seamă domni — de pe la Arad și Hălmagiu — fac baie în chiloții... lui Adam.

... Nu știam până acum că avem tabără de nudități!

De-ale copiilor

În fața mormântului soldatului necunoscut o feliță plânge cu lacrimi fierbinți.

— De ce lângă, milițico? o întreabă un domn.

— Aici e înmormântat tălicu, hăhă!

— De unde ai mai scos-o și asta, draga mea! Aici zace de soldatul necunoscut.

— Păi mămica mi-a spus că tăl meu a fost un soldat necunoscut, hăhăhă!

Reclamă

În afaceri principalul lucru e reclama. De pildă, la rață. Când scoate un ou, ea rămâne foarte nișlită. În schimb găina face o gălăgie de se aude în toată lumea. Și rezultatul? Cererea pentru ou de găină e cu mult mai mare decât aceea pentru ouă de rață.

Depinde

Pe sala unui spital, chirurgul se întâlnește cu unul din foștii săi pacienți, operat. Acesta salută crede spiritual să întrebe:

— Măcelăriși mereu doctore?

— Depinde de cei pe care operezi domnule,

Femeia modernă

— În sfârșit am aflat acum undă își petrece nopțile bărbatul meu.

— Și acum ai aflat?

— Am venit dinadins într-o seară mai de vreme și am văzut că acasă.

Ce-i zahărul?

— Măi Mitică, știi tu ce-i zahărul?

— Sigur că da. E alimentul cărui scumpete ne amărește existența.

Citiți și răspândiți
„BRAVO”

Cele mai renumite vinuri și cu prețurile cele mai reduse, se vând la restaurantul

DEALUL CURȚII

Str. Gen. Coanda 42 colț cu Str. Sava Raicu

Sub conducerea lui A. MOȚU

La ureche...

la corul cu nume de cântec, care că lucrurile au început să scurce rău de tot.

„Imele „telegrame“ ne anunță moratul comitet a fost somat să mă... „notele“ la o instanță judecătorească în vederea finerii adugenerale, de care comitetul și edintele se cam fereau...”

„Lucrurile mi se pare că nu imas aci, căci — probabil din a emoției produsă de somațiune reședintele și comitetul au ex — o formă mai delicată pen- noștiunea de „băgat afară“ — susuși dirijorul corului și pe a pe toți coriștii, astfel că faimoa- sociație corală cu nume de câna rămas și fără „note“ și fără r și fără coriști.

Ne veți întreba atunci: cine mai cântă? și noi vă vom răspunde: comitetul dirijat de președinte!

„Ștregarul Sava Demian, arestat zilele trecute, s'a prezentat în instanță fără apărător. Și a vorbit așa cum a învățat el la întrunirile muncitorești: cu urlete impresio- nante. Dar dacă la întrunirile pu- blice a obținut oarecari succese, la la tribunal s'a întrecut pe sine în- susuși: și-a obținut pensune gratuită la hotelul Penitenciar Palace!

„In legătură cu unele demisii în perspectivă a unor machări din lo- calitate, cineva ne-a șoptit la ureche: adevărul:

„Când vaporul e în primejdie pri- mil care-l părăsesc sunt șobolanii“.

Debare justificată

„Debările sunt la ordinea zilei... avocat, în calitate de repre- zent al unuia dintre ultimii a- rși, a făcut cerere de eliberare provizorie în schimbul unei generații de are. Și se adresează unui gre-

„Domnule grefier, am o cerere de eliberare provizorie..

„Da, tipu e arestat? — întrebă grefierul supra aglomerat cu lucrări din senzațional.

Paradox botanic

„Colaborator de-al nostru tre- zilele trecute pe la o berărie a o masă interesantă și s'a așezat de ea, iar după ce a pri- ent, și-a dat cu părerea:

„Că peștele cel mare înghite mic, știam, dar ca un bică un șap, asta n'o credeam!..

Mai

„Dintre cei mai pretențioși și aștepți tineri dela Buteni, și-a arat, cu ocazia ultimului drum la Arad, o pălărie de pale. Și a zis, se „fălea“ cu ea la club. „Veni d. dr. Horga. Tinărul se și repezi la el:

„Domnule doctor, cum îmi stă asta?”

„Bine — răspunse dr. Horga — „E crescută pe cap!..

„eroi“

„Căfenea, doul „eroi“ ai vieții ale discută:

„Prezi în pacea universală?”

„Până trăește nevasta mea, —

De bune

„Petrecut într'un sat și dacă tem bine aminte, pe Valea

„Sătean s'a îmbolnăvit rău de at la un moment dat, nevasta prijiise să albe lumânare la nă. Dar voia Domnului și a medicului l-au redat vieții săteanului nostru începu îmbunătățească. După câteva mană din celalalt capăt al întâlni pe nevasta bolnavu- întrebă:

„Ești face bărbatul?”

„Nu șam de întrebare, a înce- duhăniască“ din pipă..

„Domne muijamu-ți, c'atunci os..

„Nu-i sănătos încă pentru acum nu m'o suduit nici-

Gila Iuân Nojiță șicire — să luăm amince!

Noa apu vă spun girept că lera să mă mânșe beșăgu gi cald mal ziliile tre- cuce da tă nu mo mâncat că am zis lo că gi cât să mă mânșe mai binte mă duc la ștreang aclo inge să blotocă- riesc domni și doamnele și domni- șoarill cu căce on dărăb gi zdranță pă făță și pă burle și nal glos o tără. Dapu am fos lo și amui anu la ștreang da nu șelu cum că anu alesta is mal gisbrăcaș dicat anu trilecut. Mam tăt gângit lo cum și- gem aclo pă margina gila broscărie băgat în apă până la nari că dacă o mere tăt așe apu geamu on an tăți or fi la ștreang în ptelea goală domni și doamne mestecat cu în- văluit laolaltă cu prunși și fece gi numa dreacu — Doamne lartămă! — o mai ști șeo fi acolo. Dapu șă- zând aclo am mai auzit una și alta. Așe am auzit că iese aclo on loc anume pântra mueri și unu pântru domni inge să bagă și țipă gi pă li și zdrănușăle așele miși și ră- mân așe ca malca Eva o așe cum lo făcut mama lor. Li zic că să pră- jăsc la soarle pă tăce locurile. Apu dacăl așe atunși cum să mai poată zisile uomu că jucămă inge nu mă arge soarill dacă pă li li arge pă tăce locurile. Să mai zisi dară că domni aleșcia nus o fără așe tralala. Noa și into zi am auzit lo aclo la ștreang că o doamnă faină so zmicit și so băgat aclo la domni. Da no fost nime și le so gesbrăcat și so culcat pă space și a adormit. O vinit un domn o vā- zut că doarme și so uitat la te și so culcat și lel. O mai vinit unu și mai altu până so umplut băraca. Inton târzlu so trezit doamna și so văzut cu pardonu gol întră vo zășie domni tăți și li cu pardonu gol la soarle și luce o ieșit afară că dară ișie că tarie lo fost rușinie. Să poa- ce că lo fost rușinie că lo dară nam ginge ști că te trebe să știe mal binte.

„Mal vrusăl să vă spun șieva gi pă la ștreang da tumna căpătai car- ce gila Gurahonți lge îmi scrie că o doamnă tarie plină gi corajle o zis căn or vinit jucășai gila ștaler la le după porțile o zis că arie bani săl plăcească pă tăți da tumna nu vre. Da pă urmă tăt o plăcit le numa mal naince o luat clopu gila un jucășdu și o zis că așlela li ju- cușit până nul dă napot 10 lei pă carle lor luat mai mult. Dapu cum șicși și vol cu jucășai nul binte să

ce glumești așe și aleșcia sor dus da or vinit napot cu jândaril și cu peliferil gila casa satului. Când lo văzut doamna alasta tăt curajla pă carle o avuto când o vorbit cu tiffonu la Cimșoara o eșit afară gin le și o plăcit ca popa și o dat și clopu napot la jucășdu. Tăt mal bintei când uomu nu să ocoșeșce.

Noa da amu găt ca să mal aibă și domnu drector loc să scrie și vol să fașlești binte să nle trâmicești a- bolimentu.

Al voștru
IUÂN NOJIȚĂ.

Cele mai frumoase bijuterii
ceasornicele cele mai precise
tacămuri și obiecte
pentru cadouri la

**COLOMAN
HARTMANN**
BIJUTIER
ARAD, Palatul Minorităților
Prețuri solide

Parada burții

Te frământă mereu gândul
La sculat și la culcare,
Cu îi vine astăzi rândul
Să plătească la mâncare.

Se întâmplă așa i zicala
Să ai soacră nu bogată,
Ea își face socoteala,
Tu contezi numai la plată.

De ești pus la disponibil
C'ai băut pe cale scurtă,
Tu socoți că i imposibil
Ca de bei, să nu fii turtă.

Te apuci de multe snoave.
Dai târcoale pe la fete,
Pribegești după potcoave,
Iară noaptea și vine sete.

Te petreci așa într'una,
De chiar viața și pare scurtă,
Iar de toci averea 'ntreagă,
Nu regreti, că-i.. toată 'n burtă.
I. Vogă

Ceasuri și bijuterii din aur veritabil
cu prețurile cele mai eștine la firma
IOSIF REINER
Arad, str. Colonel Pirici 3, in dosul
Teatrului Comunal.

Masini de scris

de vânzare și de imprumut, la

M. Szegfű

Arad, str. Brătianu 7. Tel. 11-44

Atelier special de reparațiuni

pentru:

mașini de scris

mașini de calculat

tocuri rezervoare

hârtie — șapirograf — indigo și

toate accensoriile pentru mașinile de scris.

Paradox

„Meetingul aviatic de Dumincă, între- rupt de ploaie, spre regretul arădanilor, a prilejuit lungi discuții asupra siguran- ței mijloacelor de transport. In cursul acestei discuții, cineva spunea:

— Nu mă urc în avion nu știu pen- tru ce?..

— De ce?

— Mi-e frică!

— In tren nu ți e frică?

— Nu!

— Dar in tramvai?

— Nici!

— Dar in autobus?

— Nici!

— Atunci ești un dobitoc!

— Pardon!.. Explică-te!

— Uite: in săptămâna trecută au fost două accidente de tren, trei vagoane de tramvaiu s'au aprins și — la Arad — nu de mult două autobuze s'au răsturnat.. De pe urma tuturor acestora, au rămas rânși..

— Și ce vrei să spui cu astea? ||

— Că avionul e cel mai sigur mijloc de locomoțiune..

— Cum?

— Păi.. ori ajungi la destinație ori mori, dar ciung nu rămâni niciodată. Inșă ajungi cu bine la destinație..

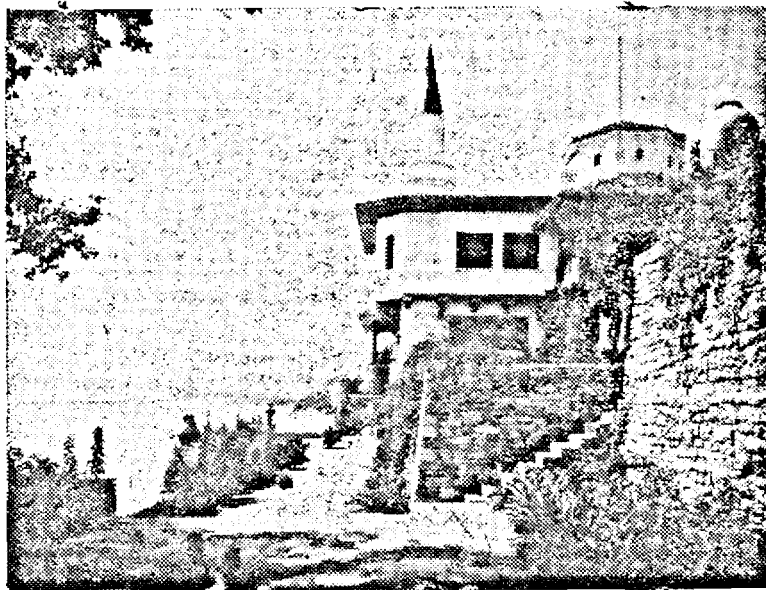
Vizitați frizeria modernă

Ștefan Câmpeanu

Piața Luther

Serviciu conștiincios și igienic

Se vinde un loc de
casă în Calea Aurel Vlaicu
Nr. 207—209, lângă halta Au-
tobusului. Locul e de 200 st. p.
Informații la locul mai sus notat.

Castelul dela Balic, cuibul preferat al Reginei Maria.

America protestează!

— Scrisoarea unui tremurător american —

Secta tremurătorilor, adusă în actualitate în urma crimei dela Zărând, ne-a dat prilejul să facem un amplu reportaj, în care să arătăm, ce sunt și ce vor tremurătorii sau tremuricii, cum li se mai spune. Și cum se întâmplă înfotdeauna când omul spune adevărul, reportajele noastre au produs scrisori în care anonimi, oameni fără curaj, protestau împotriva celor scrise de noi, încercând să conteste adevărul. În urmă cu câteva luni, am publicat o astfel de scrisoare, găsită mai interesantă. Am primit și altele, mai puțin demne de a fi remarcate și publicate. Luni însă, po-za ne-a înmănat o scrisoare dela un domn John Morar din Beaver Falls, Pa. U. S. A. 2530—g th ave, scrisoare datată 12 Iulie 1938. și lată ce ne scrie onoratul domn John Morar:

Beaver Falls, Pa. 2530-g th. ave 1-12-38.

Laudat să fie Dzeu în veci amin.
Onoratul Dle Redactor:

Eu am avut ocazie ca să cetesc articolul ce ați pus dă în ziarul „Bravo” cu data din Martie 13 lea a. c. despre tremurici și „lăturghie lor cea neagră” și special am observat crima ce biată persoană au comis lipsită fiind de toate facultățile normale ce trebuie să pozeze o persoană normală, și care crimă dă voiți ca să arătați la public ca când sar fi făcut aceasta în numele Religiei a „tremuricilor”.

Ami pare foarte rău că dă ați să rit la aceasta concluzie, sunteți foarte tare greșiți în aceasta privință. Pentru că aceie pe care dă ei numit „tremurici” și sunt în realitate „tremurici” cari umblântaceie să servească pe Dzeu în Spirit și n'adevăr nu fac astfel de lucruri. Da admit aceasta că nu tăji căți vin între „tremurici” vin cu scopul casa caute să servească pe Dzeu mai cu desăvârșire, ci mulți vin de curiositate, ca cum au venit mulți la Dl Isus Christos când au fost pe pământ. De ați fi atribuit dă aceasta crimă simplu la o persoană care este derengat mental. Vaș fi dat credit că vați implinit obligația în capacitate de redactor careș câștigă cele de lipsă pentru traiu pe o cale ca ziarist. Inșă fiind că dă ați scris despre aceasta crimă ca când sar fi făcut ca parte din servici Religios în adunările pe cari dă ei numit „tremurici” încă odată vă zic că sunteți foarte tare greșiți și nu știți că despre ce vorbiți.

Cu toate stima
Ioan Morar.

Să examinăm — puțin — împreună această scrisoare.

Drept început, trebuie să ne manifestăm — desigur, împreună cu dvs — bucuria și plăcerea că „Bravo!” e citit și în... America, iar în continuare, trecând peste felul cum mister John Morar — românaș de al nostru! — vede crima dela Zărând, în a cărei determinare au intrat și alte elemente decât tarele și urmele practicelor tremurătorilor, — și cari nu au o prea mare importanță — să ne oprim la un alt fapt, cu mult mai important, după părerea noastră: **legăturile tremurătorilor.**

Contează prea puțin ce păreri are John Moraru despre crima dela Zărând și despre reportajul nostru. Contează în schimb foarte mult faptul, că cineva — tot un tremurător — l-a trimis exemplarul din

„Bravo!” în care a apărut reportajul respectiv. Acest fapt indică o organizație unitară și puternică a tremurătorilor, făcută după modelul francmasoneriei și a tuturor asociațiilor născute din spiritul destructiv al judaismului. Protestul americanului John Morar, provenit tocmai de dincolo de ocean, mărturisește în mod indirect acest lucru și indică acelaș sistem de lucru pe care-l utilizează liga drepturilor omului cu sediul la Paris, ligă formată exclusiv — sau aproape — din evrei.

Protestul lui John Morar mai poate fi explicat și altfel.

America e țara libertăților de tot felul și, după cum bine se știe, raiul sectelor: fiecare om își poate fabrica, într'un timp mai scurt decât un automobil în fabrica lui Ford, o religie și adepții necesari. Unele secte, ce bapțiștii, adventiștii, me-

todicii și alții, au luat o dezvoltare foarte, atrăgând sub jurisdicția lor și secțele din Europa.

O dovadă despre aceasta o constituie bapțiștii, cari întrețin o corespondență intensă cu America, de unde, adeseori primesc fonduri însemnate. Cu ce scop, — asta este altă poveste și nu e locul, deocamdată, să ne ocupăm de ea. Și atunci se naște întrebarea: tremurătorii din România nu și au ei, oare, forul suprem de conducere în America? Răspunsul nu l mai dăm ci arătăm un alt fapt: leagănul tremuricilor este Rusia, adică a fost, căci dela instaurarea regimului bolșevic, nu se mai aude nimic de ei, astfel, că e posibil ca forul lor de conducere să fi fost mutat în America. Un indiciu este și scrisoarea amicului John Morar..

(s-m)

Popa și felurile alcoolului

Foaie verde lobodă, gura lumii slobodă... și dacă-i slobodă atunci se înțelege dela sine, că vorbește vrul și nevrute, despre oricine că ar fi el de nu știu cine...

Așa dară — pardon că-l plagiem pe dr. Dan! — se vorbește că preotul unui sat, înghioldit de munca ce un grup de intelectuali o depun pentru luminarea poporului, s'a holărât și el să fină o serie de conferințe culturale și moralizatoare. Holărârea n'a rămas vorbă goală și preotul nostru într'o bună zi de sărbătoare și-a adunat credincioșii într'o sală a școlii și a început să le vorbească despre pacoslea alcoolismului și a beției.

Dar, pentru a-și documenta mai bine conferința, a finut să arate mai înainte de câte feluri e alcoolul. Și a început:

— „Alcoolul, dragii mei, este de patru feluri: este odată, alcoolul făcut din prune și „bucate” care se numește rachiu sau spirit; este, a doua oară alcoolul care se face din cafea și care se numește... cafenină; este, a treia oară, alcoolul care se face din ceai și care se numește ceaină și este, al patrulea fel, care nu știu nici din ce se face și nici cum se numește...”

Cu începere de azi, redacția și administrația gazetei noastre a fost mutată în str. Vasile Goldiș No. 5, tel. 1678.

Prin urmare, toate scrisorile și comunicările, precum și mandatele postale ni se vor trimite la noua adresă în str. Vasile Goldiș No. 5.

Epigramă

lui I. R.

Amice când mi-ai zis de cap,

Ți ai spus părerea bufă.

Insu și tu ai constatat

Unii au cap — alții tușă.

I. Vodă

In khiritat...

Limba românească în care sunt scrise diferitele anunțuri afișate de particulari — concetățenii noștri minoritari — pe sub poartă, ar putea constitui subiect pentru un volum întreg de comentarii, cari de cari mai documentate și semnificative într'u descifrarea intențiilor și gândurilor ce-i stăpânea!

Dar nu vă speriați, noi — cel puțin în aceste coloane a lui „Bravo!” — n'o vom face, ci ne vom mărgini să mai reproducem — ca și altă dată — mostre din aceste anunțuri.

Iată dar, două din aceste exemplare, culese, amândouă, pe Bdul Ferdinand.

Primul sună în felul următor:
„Să primesc Chvatiros”.
Iar al doilea, mai pretențios spune:
„In khiritat un kamara tyinde și paszere kanari de vinzare”
Oare... se pot tolera astfel de lucruri?

Dr. Iulieta Caloghiru

medic dentist

Arad

Str. Lt. Aviator Sava 9

Consultații

11-1 a. m. și 3-6 d. m.

Citiți și răspândiți
„BRAVO!”

O recunoaștere și o promovare

D. EUGEN TITEANU

Statul român a intrat pe calea marilor reforme. Energia tânără, creatoare și domnitoare a Majestății Sale Regelui, imprimă actualei perioade un ritm necunoscut până acum.

O eră nouă presupunea desigur și oameni noi și mai ales tineri, la conducere. Ii avem recent, M. S. Regele a numit în fruntea Presei și propagandei naționale pe d. Eugen Titeanu, ziarist de unanimă apreciere și distinsă cultură.

D. EUGEN TITEANU

subsecretar de Stat al presei și propagandei naționale.

Prin numirea noului subsecretar de Stat al presei și propagandei naționale, generația tânără a primit o recunoaștere a capacității ei realizatoare și o promovare a meritelor sale.

D. Eugen Titeanu este fără îndoială, una din cele mai reprezentative figuri ale generației care nu a implinit 40 de ani.

D. Eugen Titeanu, constituie chezașia unei bune îndrumări a presei și propagandei, care va sta de aci înainte în slujba națiunii.

D. sa era personalitatea necesară în locul de reală însemnatate și de mare răspundere.

INTELECTUALII, cari vor să se documenteze după ultimele cerințe ale științei, trebuie să citească „Documentarea” privire fugară asupra evoluției ei, — lucrarea d lui Th. Iorga, directorul agenției „Serviciul Gazetelor”. Zace mii de exemplare din această lucrare sunt puse gratuit la dispoziția intelectualilor — liber-profesioniști sau conducători de instituții publice sau particulare. Exemplarul se trimite franco de orice spese la prima cerere telefonică sau scrisă, adresată agenției

„Serviciul Gazetelor”,
str. Sf. Constantin 24, București,
telefon 3-16-15.

Cu începere de azi, redacția și administrația gazetei noastre a fost mutată în str. Vasile Goldiș No. 5, tel. 1678.

Prin urmare, toate scrisorile și comunicările, precum și mandatele postale ni se vor trimite la noua adresă în str. Vasile Goldiș No. 5.